

(volgens mijn kleinzoon)

Verslag vaartocht met de Blijdschap in 2016

*Hattem - Gent - St-Quentin -
Parijs - Toul - Koblenz - Lahn -
Rijn - NW-Duitsland -
Veenkoloniën - Hattem*

24 mei – 26 augustus 2016

Na een gezellig BeGe-weekend in Hattem, snel nog even naar huis om de laatste spullen in te pakken.

Woensdagochtend op tijd vertrokken om zover mogelijk de IJssel op te varen. Stroomopwaarts, dus dat schiet niet op. Een Duitse kapitein noemde dit traject "Steine zählen". Na een volle dag varen 's avonds afgemeerd vlakbij de sluis in Dieren; geen mooie ligplaats maar wel gratis. De volgende dag nog een stukje IJssel en dan stroomafwaarts de Nederrijn op; wat voelt dat dan opeens snel. Het is hier leuk varen en absoluut niet druk op het water. Overnacht in Rhenen, waar we de volgende dag al vroeg wakker

werden van een trouwreportage op de steiger.

Na een vlotte tocht over de Lek en Merwedekanaal in de buurt van Arkel een ligplaats gevonden aan de

Linge. Via Gorinchem, de Biesbosch en het Hollands Diep naar Willemstad om te provianderen. Wat schets onze verbazing? In de supermarkt komen we twee dames tegen van onze botenclub, die via Antwerpen en Namen naar de Moezel willen. Wij zijn daarna nog een stukje doorgevaren en direct na de

Volkeraksluizen aan een mooie lange steiger de nacht doorgebracht. Zondag via het Volkerak, de Krammersluizen en het Mastgat naar Wemeldinge aan de Oosterschelde. Onderweg nog een dolfijn gespot, die met sierlijke bewegingen langszij kwam. Aan het eind van de dag begon het harder te waaien en 's nachts sloeg het weer om, dus maar een extra dag in de (dure) jachthaven gebleven.

Dinsdag via het Kanaal van Zuid-Beveland naar de Westerschelde richting Terneuzen. Op de Westerschelde vonden we het vreemd dat een voor ons varende spits met een grote boog ging varen. Dit begrepen we pas toen wij te dicht langs een gigantisch containerschip voeren en opeens de hekgolven van zo'n anderhalf a

twee meter hoog op ons af zagen komen. Het leek wel een

springconcours, maar op wat gebroken glaswerk en in de golven verdwenen asbak viel de schade nogal mee. Weer wat geleerd!

We hadden gepland om bij kmr 13 in Terneuzen te tanken, maar helaas deed de zo goed als nieuwe pomp helemaal niets. Even gebeld met de havenmeester van de VVW Mendonk in België en die verzekerde ons dat we daar wel konden tanken. Het leverde ook nog eens een gratis overnachting op in de jachthaven, waar de steigers vernieuwd werden.

Door de vele regen in het stroomgebied van de Schelde was de doorvaart in Gent gestremd en besloten we de Moervaart op te varen naar Lokeren. De brugwachter gebeld en die ging ons met de auto vooruit om de bruggen te bedienen. Helaas weigerde de laatste brug

voor Lokeren alle medewerking en moesten we wachten totdat deze gerepareerd was. Je kon daar niet afmeren of keren, dus dan maar ruim een kilometer achteruit varen om te keren en zoeken naar een plaats om af te meren. Bij een restaurant konden we

provisoirisch liggen en na ruim een uur belde de brugwachter dat we verder

konden. In Lokeren lig je in het centrum aan een nette steiger met stroom en water. Wel even opletten waar je gaat liggen want er zitten grote groepen schijtlijsters in de bomen. De eerste twee ligdagen zijn gratis (incl. stroom, water en douche), daarna € 0,50 per meter. Lokeren is een gezellige stad met mooie terrassen en zeker de moeite waard om aan te doen, als je toch eens in de buurt bent. We zijn hier ruim een week gebleven, totdat

teletekst (pg 722) aangaf dat Gent weer bereikbaar was. In Gent een mooie plaats toegewezen gekregen midden in de stad. Het weekend kregen we bezoek en hiermee

eerst een rondje door en om Gent gevaren; de volgende dag een prachtige tocht over de Leie (Belgische Vecht) gemaakt.

Ondanks de weervoorspellingen laat het zonnetje zich toch regelmatig zien. Aan het eind van de middag te voet de stad in om te genieten van de vele historische bouwwerken die deze stad rijk is. De dames vermaakten zich ook uitstekend, want Gent heeft een gigantisch aanbod van de meest uiteenlopende winkels. Op zondag zijn de meeste restaurants gesloten, maar na enig

speur- en loopwerk toch een gezellig eetcafe/pub gevonden.

Hierna door naar Oudenaarde (kleine jachthaven) en verder naar Doornik (Tournai) met zijn mooie antieke brug. De passantensteiger was helemaal bezet, maar een vriendelijk kapitein van een Hollandse boot wenkte al om bij hem langs aan te leggen.

Na in Antoing voor alle zekerheid de

dieseltank vol gegooid te hebben door naar Frankrijk waar we een gratis ligplaats vonden in

Mortange-du-Nord.

Via de L' Escaut naar Denain; een saaie tocht met vieze sluizen. Direct na de sluis bij Denain heb je goede (gratis) ligplaatsen.

Na de sluis Pont Malin gaan

we over bakboord richting Cambrai. Bij de eerste sluis kregen we een afstandsbediening voor de volgende sluizen. In Cambrai de watertank vol gedaan in de vieze jachthaven.

Na het tanken snel weer twee sluizen (waarvan 1 op storing) teruggegaan waar wel mooie aanlegplaatsen zijn. 's Avonds de stad in om hier even rond te kijken en een patatje te eten.

De volgende dag zagen we bij een sluis dat de watertank leeg was, terwijl we alleen gedoucht hadden. De tank in de sluis gevuld en toen bleek ook dat de waterpomp niets meer deed. Even verderop stond de meter van de watertank weer op half. Dus stoppen en

kijken wat er aan de hand is en waar het water gebleven

kon zijn. Voor alle zekerheid de slangen van de waterpomp verwijderd en een opzetstuk om de tuin te kunnen sproeien er opgezet. Konden we in ieder geval water tappen om te koken en koffie te zetten. Na overleg met de werf de pomp gedemonteerd en nagekeken. Helaas zonder resultaat. We hebben een reservepomp, maar die lag thuis in de kast. Gelukkig is het water in het Kanaal de St Quentin behoorlijk schoon en konden we het toilet doorspoelen, afwassen en jezelf wassen. Vlak voor de ingang van de tunnel moesten we de volgende dag wachten op de toueur (een ouwe elektrische boot, die aan een ketting op de bodem van het kanaal vastzit, en je door de tunnel sleept).

Volgens de beschrijving moet je hiervoor twee lijnen hebben van elk dertig meter lang. Toen we de lijnen wilden pakken werd het opeens duidelijk waar al dat water was gebleven. Anderhalf uur bezig geweest om de boel weer droog te krijgen en toen werd de oorzaak ook duidelijk. De koud waterslang van de kachel/boiler hing er los bij. Nu nog iets of iemand vinden die de pomp kan vervangen of repareren.

Bijna de toueur gemist, maar na enkele handgebaren kwamen ze weer achteruit uit de tunnel. We waren gelukkig de enige boot en de bemanning van de toueur legde vakkundig met slechts 1 lijn de sleep vast. De tunnel is ca 6 kilometer lang en met een snelheid van slechts 4 km/uur hang je dus anderhalf uur achter dat ding, wat ook nog eens een oorverdovende herrie maakt.

Verderop nog een tunnel van ca 1100 meter, waar je op eigen kracht doorheen mag varen. Het werd al laat en bij Lesdins vonden we een goede vrije ligplaats om de nacht door te

brennen. Volgens de kaart was er een jachthaven met werf in Saint-Quentin, dus op tijd weg voor de reparatie aan de

waterpomp. Er was daar inderdaad ooit een werf geweest in deze desolate haven.

Niemand te zien en het hek zat op slot. Wel stond er een busje en volgens onze franse

vertaling zou dit wel eens een klusjesman o.i.d. kunnen zijn. Het telefoonnum

mer wat op het busje stond gebeld en ik kreeg iemand aan de lijn, die mijn probleem begreep. Twintig minuten later kwamen er

twee bouwvakkers (!) de hoek om en zeiden iets van “ne pas de poble”. De schipper had er weinig vertrouwen in, maar na een uurtje deed de pomp het weer. En dat voor dertig euro. Bij een kraan in de haven de watertank gevuld dus maar weer verder. In Chauny ligt een kleine goed geoutilleerde jachthaven, waar hartelijk werden ontvangen. Toch wel lekker als je weer de beschikking hebt over stromend water. 's Avonds belden mijn broer en schoonzus met de vraag “waar zijn jullie morgenavond?, dan komen we even langs”. Zij waren met de caravan in de buurt en wilden onder het genot van een borrel even bijpraten. Afsproken in Compiègne in de plaatselijke jachthaven. Leuk haventje met alle (gedateerde) voorzieningen en een wasmachine + droger. De vuile was nam aanzienlijke vormen aan, dus besloten we om

hier twee dagen te blijven liggen om de boel weer schoon in de kast te krijgen. 's

Avonds gezellig met zijn vieren ergens in Compiègne gegeten bij een soort frans-chinees wok restaurant.

De buurman in de jachthaven gaf ons een tip om in Parijs niet de Seine te vervolgen, maar ‘binnendoor’ te varen bij St-Denis.

Na een overnachting aan de Loise (Borant-sur-Oise) verder naar de Seine, waar we een mooie ligplaats vonden bij Chatou. De schippersvrouw moest even naar de dokter i.v.m. een hardnekkige blaasontsteking en werd snel geholpen. De volgende ochtend verder naar Parijs, de Seine was zeer goed bevaarbaar en niet al te druk. In het begin van de middag kwamen we aan bij de sluis van St-Denis, waar we een klein halfuurtje moesten wachten op een spits, waar we samen mee werden geschut. Via diverse sluizen klim je steeds verder de stad in.

Opeens ligt er een enorme muur van een gebouw voor je met in de rechterhoek een gat met een groene lamp. Bleek een diepe oude

sluis te zijn waar we maar net in pasten. De sluismeter riep dat het wel twintig

minuten zou duren alvorens de sluis vol zou zijn. Eenmaal boven vaar je zo de stad in, wat een prachtig moment was. In de bewaakte jachthaven was gelukkig nog voldoende plaats en tegen een tarief van ruim € 42 konden we hier overnachten. Gezellige plek met veel uitgaansgelegenheden en tot diep in de nacht werd er Jeu-de-boules gespeeld.

Na twee nachten hier te hebben doorgebracht verder naar de Port 'd Arsenal vlakbij de Seine.

Leuke tocht dwars door Parijs met zes dubbele sluizen en een 1100 meter lange tunnel onder de Place de la Bastille door. We kregen hier een zeer krappe plaats toegewezen door de havenmeester a € 42 per nacht. De volgende dag per

hop-on-hop-off bus de stad verkend. Ze ziet dan alle hoogtepunten en de kans op zakkenrollers is minimaal. Erg druk in de stad

en volop herrie van politie, brandweer en ambulances. Overal bewapen

de politieagenten en/of militairen. Vanwege een Gayparade konden we niet met de bus bij de haven komen. Dan maar met de benenwagen richting de Place de la Bastille, waar onderweg alle tassen werden gecontroleerd op explosieven. Hoewel Parijs een mooie stad is ben je al dit gedoe en de herrie gauw zat. Na de tweede nacht in de Port d' Arsenal de Seine op om een rondje langs de belangrijkste bezienswaardigheden langs deze rivier te maken.

Het is druk met snel varende rondvaartboten, maar dat kan de pret niet drukken. Aan het eind van de middag koers gezet naar de Marne. Na een paar sluizen en een tunnel getankt in Nogent-sur-Marne bij een moderne zelfbedieningspomp. De diesel is hier wel duur (€ 1,50 per liter), maar beter duur dan niet te koop. Het tanken is sowieso een probleem aan het water in Frankrijk. Aan het eind van dit verslag een lijstje van dieselpompen aan het water.

Even verderop aan een vertakking van de Marne (Neuilly-sur-Marne) de nacht doorgebracht aan een vervallen steiger. Na inkopen te hebben gedaan in Lagny-sur-Marne

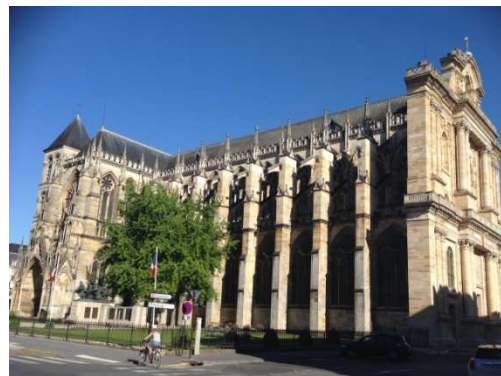

(moderne steiger met elektra en weer een tunnel (Chalifert) via het stadsstrand

van Meaux onze tocht vervolgd over een deels

gekanaliseerde en meanderende rivier waar we bij de sluis van St-Jean niet verder konden. Gelukkig lag er hier een goede steiger om de boot vast te maken. De volgende dag in Nogent-l' Artaud boodschappen gedaan en verder naar Cumieres. Nette aanlegsteiger waar we ook water konden innemen. Langs de oever staan hier diverse kunstwerken die het gehele traject van de wijnbouw laten zien.

De Champagne streek is heel mooi om doorheen te varen met zijn korenvelden en ontelbare wijngaarden. Omdat we op tijd in Trier moeten zijn hebben we Epernay overgeslagen en zijn doorgevaren naar Chalons-en-Champagne. Toen we afmeerden in de jachthaven vlak bij de stad werden we meteen aangesproken in redelijk goed Nederlands door een enthousiaste Zwitser. Hij had de boot gekocht in Nederland, had daar in het verleden ook wel eens een boot gehuurd en kende ons kikkerlandje behoorlijk goed. Een kennis van hem had een boot gekocht

in

Grou en jawel een Bege Patrouille. Via de site van Bootcentrum Geertsma kon ik hem de foto's laten zien. Chalons-en-Champagne is een leuke stad met volop winkels en terrasjes met lekkere biertjes. We zijn hier twee nachten gebleven en nadat de voorraden weer op peil waren gebracht verder naar Couvrot, waar we direct na de sluis Lermite af konden meren bij een huis in aanbouw. Hier hadden we de meerpennen nodig, maar

omdat de grond nogal

hard was ook een stevige hamer. Na in mijn beste Frans gevraagd te hebben om een “Klop-klop” kreeg ik een hamer om de pennen in de grond te kunnen slaan. De bouwvakkers begonnen ’s ochtends al vroeg zodat wij ook op tijd koers konden zetten naar het Canal de la Marne au Rhin met zijn 101 sluizen over een lengte van 150 kilometer. Even na Vitry-le-Francois kwamen we achter een tot woonschip omgebouwd binnenvaartschip te hangen, die tergend langzaam de vele sluizen

passeerde. En met gemiddeld 1 sluis per anderhalve kilometer schiet dat niet echt op. Een sluiswachter op een scooter komt informeren waar we naar toe gaan. We wilden naar Bar-le-Duc, maar dat was niet haalbaar. Volgens hem was er in Revigny-sur-Ornain (27 sluizen verder) wel een goede plek om de nacht door te brengen. Het weer was goed en de zon scheen fel en je moest uitkijken om niet te verbranden als je bij het schutten in de zon stond.

De volgende dag is het de finale van het EK-voetbal met Frankrijk in de finale tegen Portugal. Dit willen we natuurlijk meemaken en dan het liefst op een terras aan een gezellig plein in een stad(je). Ligny-en-Barrois leek ons wel wat, hoewel dit maar 29 sluizen verderop lag. Na in Bar-le-Duc even een hapje te hebben gegeten en een half uur naar een bus lopen zoeken zijn we toch nog redelijk op tijd in de leuke jachthaven van Ligny-en-Barrois. Nadat we het zweet eraf gespoeld hebben naar het centrum gelopen, waar de terrassen al overvol zaten met rood-wit-blauwe voetbalsupporters. Gelukkig vonden we nog een plaatsje op een van de terrassen en werden meteen door een dame onderhanden genomen met een driekleurige

schminkstift.

De Franse vlag stond niet helemaal recht op onze gezichten en kon met een beetje fantasie doorgaan voor een Nederlandse vlag. Helaas verloor Frankrijk de finale en van het geplande feest kwam niets terecht; wat een deceptie!

Zelfs de sluizen hadden hier de volgende dag last van. Een familie die wandelend het kanaal volgde was sneller. In totaal werkten er zeven sluizen niet en als we belden hoefden we op

een gegeven moment alleen nog maar het nummer van de sluis noemen.

In Demagge-aux-Eaux werden direct na de laatste sluis voor de tunnel welkom geheten door de sluiswachter. Hij vertelde ons dat we de volgende ochtend om half elf onder zijn begeleiding op eigen kracht door de tunnel mochten varen. De touer was hier jaren geleden afgeschaft en per doorvaart mogen er een spits of twee jachten mee; dit i.v.m. de uitlaatgassen in deze niet geventileerde vijf kilometer lange tunnel.

Langs de waterkant stonden vele kersenbomen, waar je vrij van mocht plukken. De schippersvrouw pakte deze mogelijkheid met beide handen aan en kwam terug met een schaal vers fruit.

Tegen half elf de volgende ochtend kwam de sluiswachter er al aan fietsen en konden we op pad. Rechtdoor varen is in principe niet moeilijk, maar in een smalle tunnel wordt je hier na een uur toch redelijk tureluurs van.

Het water is kraakhelder en je kunt tot op

de bodem kijken. Wel heel veel waterplanten, die je niet in je schroef wilt hebben. Een paar sluizen verder gaat het mis als we moeten uitwijken voor een verbouwd binnenvaartschip dat gewoon in het midden blijft varen en er vanuit gaat dat wij aan de kant moeten. Eenmaal in de sluis horen we dat de motor meer geluid maakt en dat er nauwelijks (koel)water uit de uitlaat komt. In de sluis de wierpot schoongemaakt die helemaal vol zat met troep. De volgende ochtend in Pagny-sur-Meuse ook de inlaat van het koelwater schoon geblazen en het probleem was opgelost. Aan de steiger was nauwelijks plaats, maar met behulp van een vriendelijk Duits stel toch de boot nog vast kunnen maken. 's Avonds pizza's gehaald bij een lokale mobiele pizzaboer.

Via een korte tunnel van ca 1 kilometer zijn we door Toul gevaren naar de Moezel. In eerste instantie wilden we via Nancy, maar dit werd ons ontraden vanwege de vele sluizen.

De Moezel is hier gekanaliseerd en niet mooi. Tegen de avond in een zijtak van de Moezel bij Liverdun aan een stevige steiger afgemeerd. Even verderop was het een drukte van belang; een feesttent met een tap en allerlei hapjes, begeleid door een live-band. Het is de avond voor quatorze juillet (een franse feestdag) met 's avonds een prachtig vuurwerk aan de andere kant van het water. De volgende dag hoorden we pas wat er in Nice was gebeurd.

Toen we in april in Zwolle lagen hebben we daar een Nederlandse familie ontmoet die in Zwitserland woont. Ze vertelden ons dat ze naar de Moezel gingen met de

boot. Wat schetst onze verbazing als diezelfde familie de volgende dag bij ons aan de steiger ligt; soms is de wereld klein. Zo druk en gezellig het 's avonds was, zo rustig en stil was het de 14^e juli overdag; absoluut helemaal niets te doen.

In de ochtend van de 15^e koers gezet naar Metz. Samen met een vijftal andere boten gingen we vlot door de diverse sluizen. In Metz ligt een jachthaven direct bij het centrum van deze mooie stad en we kregen hier een fijn plekje toegewezen langs de wal.

Metz werd gedurende de Frans-Duitse Oorlog van 1870 door het nieuwe Duitse Rijk ingelijfd. Het was de hoofdstad van het Duitse district

Lotharing en van 1871 tot 1919. Opvallend zijn de enorme gebouwe

n in neoromaanse of neogotische stijl, die in

de Duitse periode werden gebouwd. Sinds de Eerste Wereldoorlog hoort Metz weer bij Frankrijk.

's Avonds klinkt er vlakbij de jachthaven muziek. Het is de muziek die bij een groot waterorgel hoort; vele (bewegende) fontein die in diverse kleuren een prachtig schouwspel maken.

Als je over de snelweg naar Zuid-Frankrijk gaat, dan is het zeker de moeite waard om

deze geweldige stad eens te bezoeken.

Na Metz gaat het richting Luxemburg; de Moezel komt er steeds mooier bij te liggen, maar het mooiste

deel komt pas over de grens met Duitsland. In Schengen zijn we 's avonds gevlucht voor een stel hersenlozen die met een snelle boot een zodanige golfslag veroorzaken dat een gedeelte van het glaswerk aan boord sneuvelde.

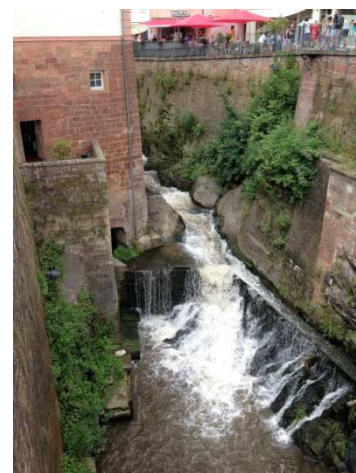
Een eindje verderop vonden we een rustige aanlegsteiger bij een slapend dorpje. 's Ochtends even naar de bakker voor verse en knapperige brötchen; daarna even tanken aan de Luxemburgse kant van het water. Slechts € 0,92 per liter, wat een weelde vergeleken met

Frankrijk. Hier kwamen we een Hollands echtpaar tegen, die dezelfde route voeren en waar we gedurende de komende weken nog veel plezier mee hebben beleefd.

Samen met hun richting Trier gevaren, waar we in de jachthaven van Kontz een nette ligplaats kregen. Het was ondertussen zo warm geworden dat we het op de boot (pal inde zon) niet meer uithielden. Gelukkig had de jachthaven een bar/terras met heerlijke koude Bitburger.

De volgende dag met de trein naar Trier; eigenlijk was het veel te heet om een stad te gaan bekijken, dus na een ijsje en een koel pilsje op een terras snel weer terug. Broer en schoonzus stonden met de caravan vlakbij op de camping, dus even gezellig geborrel op het terras van de jachthaven. Omdat ons andere bezoek pas over een paar dagen zou komen zijn we de Saar opgevaren, waar vlakbij Saarburg een goede jachthaven ligt. Ook hier was het zeer warm en het bier koud. Na een redelijk koele nacht op de fiets naar Saarburg

om dit mooie plaatsje en dito uitzicht over de Saar te bewonderen. Broer en schoonzus kwamen met de auto en dat is toch wel handig als je

moet provianderen. Afgesloten met een gezellige borrel op het schaduwrijke terras van

de jachthaven. 's Ochtends op tijd op om ons bezoek op te pikken in Konz. Ze waren al vroeg vertrokken uit Nederland en zouden volgens verwachting om een uur of elf arriveren. De auto achterlaten, meevaren naar Cochem en dan met de trein terug om de auto op te halen. De pensions in Neumagen, Traben-Trarbach en Cochem waren al van te voren gereserveerd bij een organisatie die ook fietsvakanties langs de Moezel regelt. Nadat het bezoek aan boord was ging het bijna mis bij de sluis bij Trier. Ivm verbouwingswerkzaamheden moesten we wachten in de monding van de sluis. Bezoek vindt het altijd leuk om te helpen en ging op een bolder zitten met de landvast in zijn handen. De schipper was druk met zijn bezoek en lette even niet op. Opeens kwam de boot in beweging toen de sluiswachter de kolk liet volstromen en de boot was met de hand niet te houden; dwars op de sluisdeuren af. De doorgang is slechts twaalf meter breed, dus weinig ruimte om de kop in de stroming te krijgen. Je hebt weinig tijd dus dan maar wat verf eraf aan de boeg; gelukkig kregen we de boot weer onder controle en de schade bleek enorm mee te vallen.

Na van de schrik te zijn bekomen zijn we doorgevaren naar Neumagen. Mooi weer, leuke plaatsjes en een prachtig uitzicht op de diverse wijngaarden.

In de jachthaven van Neumagen was nog een mooie ligplaats beschikbaar en het pension voor onze gasten op loopafstand. 's Avonds gezellig met z'n allen op een terras van een

plaatselijk restaurant geeten.

Na een goede nachtrust bij het ontbijt in het pension aangeschoven om daarna tijdig te vertrekken naar Traben-Trarbach. Weer mooi weer met af en toe een drupje, een sluis, rondvaartboten en een mooi uitzicht; wat kan het leven dan mooi zijn. In Traben-Trarbach hadden we geluk; er was nog precies een plaatsje aan de steiger vlakbij de stad. We hoefden dus niet naar de jachthaven zo'n drie kilometer verderop. Het hotel voor onze gasten lag direct over brug en de kamers hier zagen er echt Duits uit (schoon en keurig netjes). Daarna gezellig met z'n allen een borrel drinken, wat eten, een rondje lopen en op tijd in het mandje.

Na het gezamenlijke ontbijt en wat inkopen te hebben gedaan op weg naar het eindpunt van onze gasten, nl Cochem. Ze blijven hier twee nachten in een pension met een prachtig uitzicht over de Moezel; mooi uitzicht betekent meestal veel klimmen!

Het was niet al te druk in Cochem en we hebben die twee dagen hier ons prima vermaakt. Nadat we met de trein de auto in Konz hadden opgehaald, hebben we afscheid genomen van onze gasten die helemaal geen zin hadden om naar huis te gaan.

Wij gingen de volgende dag richting Koblenz. Wat een rust aan boord als al die druktemakers weer naar huis zijn. Na een nachtje net voor Koblenz te hebben doorgebracht besluiten we om naar de Lahn door te varen. Ruim een uur tegen de (sterke)

stroming
van de
Rijn te
hebben
opgebok
st zagen
we de
monding
van de

Lahn.

De Lahn is een heerlijk rustig riviertje met zeer vriendelijke sluiswachters, die direct voor je klaar staan. Geen beroepsvaart (meer) en betrekkelijk weinig recreatief verkeer.

We waren nog maar net de Lahn op toen de telefoon ging met slecht nieuws. Mijn broer

was onder
behandeli
ng bij de
Duitse
"dr" Ross
en deze
had hem
een
verkeerd

infuus gegeven, waardoor hij direct in het ziekenhuis werd opgenomen en de volgende dag kwam te overlijden. Na een paar dagen de boot achtergelaten in Balduistein aan een privé-steiger tegenover de Bahnhof en met de trein op en neer geweest naar Nederland. Als je even goed zoekt op de site van de DB kun je voor € 92 met z'n tweeën twee dagen onbeperkt reizen. Toen we terug waren nog even een paar dagen aan deze mooie rivier tot

rust gekomen.
De Hollanders
die we eerder
op de Moezel
tegenkwamen
waren ook op
de Lahn
aanwezig en

we zijn met hun teruggevaren naar Koblenz.

Met de kabelbaan naar de burcht aan de overzijde en een dagje gezellig de stad in met z'n vieren.

De Rijn afvaren ging lekker snel, wel goed opletten omdat de beroepsvaart en de rondvaartboten van alle kanten komen en soms behoorlijk snel. In Oberwinter ligt een redelijk

moderne
jachthaven
waar je
prima kunt
liggen. Ook
is er een
supermarkt

op loopafstand van de haven. Vervolgens naar Leverkussen (Hitdorf) in de stromende regen; het is dan opeens niet mooi meer langs de Rijn en je moet extra goed opletten. De jachthaven hier was redelijk eenvoudig en omdat we de volgende dag afscheid zouden nemen van ons gezelschap lekker binnen met de kachel aan zitten borrelen.

Na hun de volgende ochtend te hebben uitgezwaaid zijn we verder de Rijn afgevaren. Bij Dusseldorf maakt de Rijn een aantal bochten en is het vrij druk.

Zonder problemen bereiken we in de loop van de middag het Rhein-Herne-Kanal om daar na een kilometer of tien de jachthaven van Oberhausen aan te doen. Deze haven grenst direct aan het grote overdekte winkelcentrum Centre-O; de schipper werd dus de volgende meegesleurd om te gaan shoppen. Het was

ondertussen mooi weer geworden en het shoppen duurde gelukkig niet te lang. Er was nog tijd genoeg over om nog een stukje te gaan varen. Dit was niet zo'n goede beslissing, want het was erg druk met beroepsvaart en de gemiddelde wachttijd bij de sluizen bedroeg een anderhalf uur. Laat in de avond een ligplaats gevonden bij de Kanalstufe Henrichenburg bij het Neues Hebewerk. Doordat de sluis gestremd is door onderhoudswerkzaamheden kon je hier prima vrij liggen.

De volgende dag verder het Dortmund-Ems-Kanal op; wij vonden het een saai stuk, maar een pluspunt was dat we bijna nergens behoeften te wacht. Het doel was Munster, waar je midden in de stad af kunt meren. Langs de oevers van de oude stadshaven wordt volop (ver/ge)-bouwd en zijn volop gezellige terrassen. Leuke plek om enige dagen te verblijven.

Onderweg kwamen met Eric en Joke tegen, die op de terugweg waren van Berlijn. Munster met de fiets verkend en 's avonds lekker gegeten op een terrasje ergens in de stad.

Net buiten Munster, direct voor de sluis ligt een bunkerschip waar je ook witte diesel kunt tanken. Ondanks een storing aan het pin-apparaat konden we redelijk snel onze tocht vervolgen met een volle tank. In Bevergern was het even wachten bij de sluis om twee vrachtschepen voor te laten gaan. Vlak voor de sluis Rodde zijn er aan de linkeroever prima aanlegplaatsen en nog gratis ook.

Het kanaal wordt vanaf hier minder saai, mede omdat het gebied heuvelachtiger wordt.

In Meppen vinden we een plaats aan een kleine steiger,

vlakbij de monding van de Hase en de plaatselijke kanoclub. Leuk plaatsje om even door te lopen en wat boodschapjes te doen. Dan door naar de sluis van Haren voor het Haren-Rüttenbrock-kanaal om weer in Nederland te komen. Het gedeelte door Duitsland gaat als een speer, maar dan kom je bij Ter Apel Nederland binnen. Een dichte brug en nergens een brugwachter te vinden, ook geen telefoonnummer. Gelukkig kan een vriendelijke dame van het tankstation ons helpen aan een telefoonnummer. Het is ondertussen vijf uur geworden en de brugwachter neemt zijn telefoon niet meer op. Dezelfde vriendelijke dame geeft ons toestemming om bij het tankstation aan te leggen om daar te overnachten. In het naburige eetcafé 's avonds lekker gegeten en een praatje gemaakt met de eigenaar. De volgende ochtend staat de brugwachter al om kwart voor negen op de 'stoep' om ons te vertellen dat hij om negen uur gaat draaien. Eerst de brug en daarna de sluizen. We schieten lekker op en het is een mooie tocht door de veenkoloniën dankzij een nieuwe

tweewegsluis. Onderweg nog even koffie met appelgebak genuttigd in een aangenaam zonnetje.

Uiteindelijk afgemeerd in het centrum van Klazinaveen, waar we op zoek moesten naar een fietsenmaker omdat de fiets van de schippersvrouw een klapband had. Een leuk langgerekt dorp met veel supermarkten waar onze oosterburen hun inkopen komen doen en wij dus ook. Dan door naar Nieuw-Amsterdam, ook alweer zo'n leuk plaatsje in Drente. Je kunt er nu rustig overnachten omdat de discotheek in het centrum gesloten is. In het verleden wilde het nogal een voor komen dat 's nachts de lijnen

werden losgegooid en dat je wakker werd op een andere plaats dan waar je naar bed ging.

Vervolgens naar Noordsche Schut, waar we een plaatsje vonden vlak voor de sluis, waar nog meer boten lagen. Op een van de boten zat een bekend echtpaar wat we kennen van de bridgeclub. We hadden honger, maar er was geen restaurant. Gelukkig wel een goede snackbar, zodat onze maagjes goed gevuld

werden. De vakantie zit er bijna op en na nog een stop vlakbij de Rogatsluis en een overnachting in de Wieden komen we aan waar we vertrokken zijn, nl Hattem. 's Avonds in Hattem op een terrasje nog lekker gegeten

en de volgende dag werden we opgehaald door onze buurman. Mooie en lange tocht gemaakt, die helaas werd overschaduwd door wat er met mijn broer is gebeurd.

Witte diesel tanken in Frankrijk:

St. Jean de Losne (vlakbij Dijon)

Pont-a-Bar (Maas/Canal des Ardennes)

Dun-sur-Meuse (verhuurbedrijf, onder Sedan)

Nogent-sur-Marne (vlakbij Parijs)

Port-de Briare (Loire)

Compiègne (www.maxguerdin.fr)